

انجمن گفتگو و دمکراسی پاریس - نشست نود و دوم

موانع سکولاریزاسیون در ایران

بیش از سی سال پس از استقرار یک حکومت اسلامی در ایران، اینک به جرات می توان گفت که بخش وسیعی از ناخشنودان و مخالفان جمهوری اسلامی، بر ضرورت جدائی دین از حکومت پای میفشارند و خواهان استقرار یک حاکمیت غیر دینی هستند.

با این حال برقراری دولت سکولار لزوماً به معنای رسیدن به یک جامعه سکولار نیست. چرا که پیوند میان میراث گسترده حاکمیت اسلامی با سنت های دیرینه مذهبی، که در هزار توی پدیده های اجتماعی و فرهنگی به حیات خود ادامه می دهند، رسیدن به یک جامعه ایده آل سکولار را با موانع بیشماری روبرو می کند.

براستی ایران فردا در چه عرصه هایی به سکولاریزه شدن نیاز دارد؟

اعتقادات مذهبی که در عادات و رفتار های متنوع اجتماعی بروز بیرونی میابد در کدام عرصه ها می توانند به حیات خود ادامه دهند و در چه حوزه هایی باید به فضای خصوصی مومنان هدایت شوند؟ آموزش و پرورش عمومی لائیک چه ویژه گی هایی باید داشته باشد؟ درباره حقوق عمومی و خصوصی چگونه باید داورى کرد؟ سکولاریزه کردن مناسبات میان شهروندان و نیز تامین برابری جنسیتی از این دیدگاه چگونه سامان خواهد گرفت؟

سخنرانان این جلسه عبارتند از

شهلا شفیق، جامعه شناس و پژوهش گر اجتماعی

تاملی در موانع سکولاریسم در ایران با نگاهی به مناسبات جنسیتی

تقی رحمانی، فعال سیاسی ملی مذهبی

ایدئولوژی نظام سکولار مانعی در برابر سکولاریزاسیون

مهرداد درویش پور، استاد دانشگاه در سوئد و فعال جمهوری خواه

چالش های سکولاریزم در رویارویی با اقتدار دینی در ایران

حسن فرشتیان، پژوهش گر دینی

نهاد روحانیت : رابطه دین و حکومت

مدیریت نشست : حسین شفیعی

زمان : شنبه ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۳ ساعت ۱۷ (پنج بعد از ظهر)
مکان :

Bd Vincent Auriol, ۷۵۰۱۳ Paris ,۷۷
Métro Chevaleret, ligne ۶

دومین نشست زنان چپ و کمونیست

اطلاعیه شماره ۲

رهایی زن و سوسیالیسم

ستم بر زن یکی از تعیین کننده ترین شاخص های چهره ی زشت جهان امروز است. نظام سرمایه داری جهانی، مردسالاری و سلطه ی مرد بر زن را به شکل های مختلف در نظام خود نهادینه کرده است. حیات سرمایه داری بدون مردسالاری غیرقابل تصور است. بدون تحلیل و نقد این روابط تحلیل علمی و نقد رادیکال روابط اقتصادی- اجتماعی سرمایه داری و فرهنگ و ایدئولوژی آن ممکن نیست.

جنبش رهایی زنان نیز مانند هر جنبش اجتماعی دیگر متاثر از گرایشات متفاوت سیاسی و طبقاتی است. طبیعی است که در میان ما نیز تفاوت نظر وجود دارد. اما وجه اشتراک ما در نقد روابط و سیستم سرمایه داری و بدیل آن، سوسیالیسم است که به ما این امکان را میدهد که این تفاوتها را تبدیل به انرژی سازنده کنیم.

به قول زنده یاد رفیق آذر درخشان،

«ما زنان چپ و کمونیست نیز باید افقها و آرزوهایمان، سیر تکامل جنبش زنان از دیدگاه ما و اهداف خود را بطور صریح، در ظرف و نهادی که به خود ما تعلق دارد مورد گفتگو قرار دهیم تا هم مبارزاتمان شفافتر، رادیکالتر و هدفمندتر پیش رود و هم زمینه جوشش فکری و شکوفایی بیشتر گردد.»

دومین نشست زنان چپ و کمونیست در شهر استکهلم (سوئد) در تاریخ ۱ تا ۳ نوامبر ۲۰۱۳ برگزار میشود.

سخنرانان:

ژاله احمدی
سیمین اصفهانی
روناک آشناگر
مریم جزایری
عاطفه کشمیری
زمان مسعودی

زنان چپ و کمونیست

۰۵/۰۹/۲۰۱۳

Zanane.chap@live.com

درخت آزادی / ابتکار کانون ایران آزاد

گزارش مراسم گرامیداشت بیست و پنجمین سالگرد کشتار زندانیان
سیاسی در سال ۱۳۴۷ در زندان های ایران

درخت آزادی / ابتکار کانون ایران آزاد برای ماندگار کردن نام جان
باخته گان دهه ۶۰ در ایران

بوخوم، ۱۳ سپتامبر ۲۰۱۳
کانون حقوق بشری ایران آزاد

گزارش کامل مراسم را در پیوند زیر مطالعه کنید

[/http://fa.iran-freedom.eu](http://fa.iran-freedom.eu)

کنفرانس درباره مهاجرت و بهم پیوستگی در شهر گوتنبرگ

کنفرانس درباره مهاجرت و بهم پیوستگی در شهر گوتنبرگ

با شرکت مهرداد درویش پور، تالیه اشجاری، شکرالله منظور، کارین منظور

زمان شنبه ۷ سپتامبر ساعت ۱۶ تا ۲۰ بعد از ظهر

Brewhouse : Ävägen ۲۴ nära valhalla مکان:

انجمن فرهنگی فرایند با همکاری چهار نهاد فرهنگی - اجتماعی در سوئد فستیوال فرهنگی در باره مهاجرت، بهم پیوستگی، خانواده و حقوق کودکان در شهر گوتنبرگ برگزار می کند. این کنفرانس با شرکت مهرداد درویش پور جامعه شناس و استاد دانشگاه، تالیه اشجاری مدیر توسعه پایدار اجتماعی از استان گوتنبرگ، شکرالله منظور پژوهشگر و کارین منظور نویسنده برگزار از ساعت ۴ تا ۸ برگزار خواهد شد.

مهرداد درویش پور جامعه شناس و استاد دانشگاه ملاردالن به معرفی اثر جدید خود به نام "فرزند خوانده دولت رفاه"، بررسی روابط قومی، بهم پیوستگی و تبعیض نژادی از منظر میان برشی" می پردازد که در کتابی به زبان انگلیسی (به همت پرفسور الینور برون بری و الیزابت سدرلوند انتشار یافته است. New Tools in Welfare Research

درویش پور در اثر خود به بررسی پیشرفت ها و دشواری های ادغام و بهم پیوستگی مهاجران در سوئد و مقایسه موقعیت آنها با چند کشور اروپایی دیگر همچون آلمان، فرانسه و انگلیس می پردازد. او در این نوشته ضمن بررسی نظریه های گوناگون، دلایل پیشرفت و یا ناکامی مهاجران را در ادغام بررسی می کند و نشان میدهد، تئوری تفاوت فرهنگی همچون علت اصلی عدم موفقیت مهاجران نظریه ای نژادپرستانه است. منشا اصلی دشواری های مهاجرین و از جمله مهاجرین ایرانی در سوئد در مکانیسم های تبعیض نژادی و قومی نهفته است. درویش پور در سخنرانی خود در شهر یوتبوری برای نخستین بار به زبان فارسی به معرفی نتایج جدیدترین تحقیق خود می پردازد.

تالیه اشجاری مدیر توسعه پایدار اجتماعی از استان گوتنبرگ به چالش های حقوق بشر برای جامعه پایدار می پردازد.

شکرالله منظور پژوهشگر فرهنگ و هنر در دانشگاه چارلمز گوتنبرگ به بررسی فرهنگ، خانواده و مهاجرت می پردازد.

کارین منظور نویسنده که سفری نیز به ایران داشته است درباره ملاقات خود با ایرانیان در داخل و خارج از کشور سخن خواهد گفت.

این کنفرانس روز شنبه راس ساعت ۱۶ آغاز و تا ۲۰ بعداز ظهر ادامه خواهد یافت.

تلفن تماس برای اطلاعات بیشتر ۰۳۱۳۸۸۰۵۵۰

بیست و چهارمین کنفرانس بنیاد پژوهشهای زنان ایران

زن، تن و اختیار
بیست و شش تا بیست و هشت جولای ۲۰۱۳
کلن - آلمان

برنامه

<http://iwsf2013.org/program.html>

ثبت نام

http://iwsf2013.org/registration_fa.html

محل اقامت

http://iwsf2013.org/accommodation_fa.html

صفحه فیسبوک کنفرانس

حسین رضایی، دبیر پیشین کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) از میان ما رفت

با کمال اندوه و تأثر از خبر درگذشت حسین رضایی، یکی از دبیران کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) آگاهی یافتیم. حسین رضایی یکی از دبیران کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی بود که مورد احترام همگانیِ آزادخواهان ایران قرار داشت.

حسین رضایی از همان اولین سال های جنبش دانشجویی به فعالیت در این جنبش، که مدتی بعد به تشکیل کنفدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی انجامید، شرکت جست. عشق و فعالیت او در مبارزات جنبش موجب شد که پس از مدتی به عضویت در هیئت دبیران فدراسیون دانشجویان ایرانی مقیم آلمان و پس از آن به عضویت هیئت دبیران کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ملی) انتخاب گردد.

هنگامی که کنفدراسیون، در سال 1349، اعزام هیئتی به ایران برای رسیدگی به وضع زندانیان سیاسی را در دستور کار خود قرار داده بود و این کار را با همکاری سازمان عفو بین المللی، بخش اتریش، انجام می داد، حسین رضایی را همراه با دکتر هلدمن وکیل انساندوست دادگستری آلمان به عنوان اعضای آن هیئت به ایران فرستاد.

پیش از آن هم رضایی یک بار از طرف کنفدراسیون به ایران سفر کرده بود. آن سفر برای ارسال کمک هایی بود که کنفدراسیون جهانی محصلین و دانشجویان ایرانی (اتحادیه ی ملی) برای زلزله زدگان خراسان گردآورده بود، و تحویل آنها به شخصیت هایی که به عنوان معتمد

تعیین شده بودند (از جمله مهندس کاظم حسینی)، همراه با تعیین خواست های جنبش دانشجویی درباره ی چگونگی صرف آن کمک ها بود.

اما در سفر آخر برای رسیدگی به وضع زندانیان سیاسی، وی پس از انجام مأموریت خطرناکی که با آگاهی از عواقب آن به عهده گرفته بود، در آستانه ی بازگشت و هنگامی که به همراهی دکتر هلدمن به فرودگاه می رفت از طرف ساواک بازداشت گردید و به زندان روانه شد.

او در دادگاه شاه به اتهام واهی اقدام علیه امنیت کشور محکوم شد. زندان او هشت سال، یعنی تا پایان دیکتاتوری، بطول انجامید و در این دوران وی همه گونه فشار روحی و جسمی را تحمل کرد، و نه در برابر تهدید و نه در برابر تطمیع سر خم نکرد.

بطوری که خود وی چندی پیش در پیام کتبی به جشن پنجاهمین سالگرد پایه گذاری کنفدراسیون جهانی شرح داده بود، نخست وزیر شاه، امیر عباس هویدا، به منظور دورکردن وی از مبارزه علیه رژیم دیکتاتوری شاه، شخصاً به او پیشنهاد کرده بود تا یک پست وزارت در دولت او را بپذیرد. اما وی هوشمندانه و با متانت آن پیشنهاد مزورانه را رد کرده بود.

کسی که برای رسیدگی به وضع زندانیان سیاسی به ایران رفته بود هشت سال بعد خود نیز با آنان و بر روی شانه های مردم زندان را ترک کرد. اما او، همچون انسانی آزاده، با خصلت مردمی، علی رغم احترامی که به دلیل هشت سال پایداری در زندان رژیم زور و دیکتاتوری کسب کرده بود، هرگز فروتنی خود را از دست نداد.

با اینکه در زندان سالها با کسانی که پس از انقلاب به قدرت رسیدند هم بند و مأنوس شده بود و از طرف آنان مورد احترام قرار داشت هرگز در صدد کمترین استفاده ی سوئی از این مناسبات اجباری در جهت کسب موقعیت شخصی برنیامد.

او به مناسبت برگذاری پنجاهمین سالگرد تشکیل کنفدراسیون جهانی در ژانویه ی گذشته با ابراز مسرت از این بزرگداشت پیام پرشور و رزمنده ای خطاب به جلسه و همه ی اعضاء و هواداران کنفدراسیون ارسال داشته بود که در این اجلاس در میان شور و استقبال شدید قرائت شد. او در پیام خود بار دیگر بر وفاداری به آرمان های آزادیخواهانه ی جنبش دانشجویی تأکید ورزیده و از اینکه این آرمان ها هنوز در کشور تحقق نیافته با افسوس یاد کرده بود.

حسین رضایی انسانی بود صمیمی و پاکباز. او نمونه ی یک ایرانی آزاده بود که با زندگی خصوصی ساده و بی پیرایه، و مَدَنِشی مردمی می توانست در برابر قدرتمندان با گردن افراخته بایستد اما در برابر دوستی و صمیمیت مظهر مهربانی و افتادگی بود.

ما درگذشت این ایرانی مبارز و آزاده و همرزم دیرین و با وفا را به خانواده ی محترم وی، به همه ی یاران جنبش دانشجویی، و به ملت ایران تسلیت می گوئیم و در این ضایعه ی دردناک خود را در اندوه و سوگ آنان شریک می دانیم.

اول تیرماه هزار و سیصد و نود و دو

مراسم تدفین او فردا (دوم تیرماه) برگزار خواهد شد.

دبیران پیشین

فریدون اعلم، فرامرز بیانی، حسن جداری، محمود راسخ افشار، محمود رفیع، خسرو شاکری، ناصر شیرازی، داود غلام آزاد، فریدون منتقمی، پرویز نعمان، بهمن نیرومند